

SEZNAMTE SE... Rut Kolínská

Matka pěti dětí už v roce 1992 založila první mateřské centrum v ČR a dnes je prezidentkou Sítě pro rodinu. V roce 2003 byla zvolena ženou Evropy. Václav Havel ji navrhol jako kandidátku na prezidentku. Jaká je a co má ráda?

JAKÉ MÍSTO JE NEJLEPŠÍ PRO DOVOLENOU A CO NA TAKOVÉ DOVOLENÉ DĚLÁTE?

V poslední době se mi nedaří oprostít od každodenních starostí a opravdová dovolená mi chybí, proto se pro mne stává dovolenou každé vykočení ze všedních dnů. Nemám svá NEJ. Avšak vítám možnost být v přírodě, daleko od civilizace (což dnes není až tak snadné), ale ideálně uprostřed svých nejbližších.

Čím jste chtěla být, když vám bylo 6 let?

Už v šesti letech jsem chtěla být maminkou. Vyrůstala jsem v krásné rodině, a tak jsem tehdy přemýšlela o své budoucnosti očima šťastného dítěte, které chce napodobit své rodiče.

ČÍM JSTE V ŽIVOTĚ BYLA NEJRADŠÍ?

• Nakonec se mi mé dětské přání splnilo a roli matky bych nikdy za žádnou jinou nevyměnila. A bylo by mi velkým potěšením, pokud jsem pro někoho alespoň trochu naplnila i význam svého jména Rut, a to přítelkyně, průvodkyně životem.

CO VÁM VŽDYCKY VYTVOŘÍ ÚSMĚV NA TVÁŘI?

• Kdo by vykouzlil úsměv na tváři snadněji než malé děti? Jejich bezbrannost, bezprostřednost, zvědavost, fantazie... mi vždy spraví náladu.

JAKÉ ŽENY VÁS INSPIRUJÍ A PROČ?

• Inspiraci nacházím v každé ženě, stačí dobře pozorovat. Čeká se však, že uvedu známé osobnosti, a tak jmenovitě zmíním například tu, po které mne rodiče pojmenovali: **biblickou Rut** (2). Vzdala se návratu do vlasti, aby podpořila svoji osiřelou tchyni. • Často myslím na statečnost **Milady Horákové**, na její slova před popravou: „Jdu s hlavou vztyčenou – musí se umět i prohrát.“ • **Matka Tereza** a **Anežka Přemyslovna** (1) patří k příkladům žen, které měly otevřené srdce a podaly pomocnou ruku „lidské bídě světa“. • Obdobně se zachovala neuvěřitelná **Vendula Neumannová**, která je sama postižená. • Úctu si zaslouží i **moje máma**, která prvních deset let manželství pečovala o celou rodinu sama. Táta byl totálně nasazen, pak studoval v USA a nakonec byl zavřený jako politický vězeň.

Jaké aplikace v telefonu často používáte?

Stále se bráním být připoutaná ke světu mobilním telefonem, i když obdivuji jiné, kteří dokážou běžně využívat současnou pestrou nabídku nejrůznějších aplikací. Přiznávám, že velkou roli v mém přístupu sehrává titěrnost mobilu a má neobratnost v práci s dotykovým telefonem.

JAK A ČÍM RELAXUJETE?

Využívám každé příležitosti, kdy mohu přemítat o velkých či malých myšlenkách, ať už v přírodě, nebo při fyzické práci. Ale bez duchovního občerstvení, které mi poskytuje bohoslužba či setkání nad biblí, se neobejdu.

JAKÉ ŽENY MÁTE RÁDA?

Považuji za důležité, když každá žena zůstane sama sebou a nesnaží se hrát roli, kterou jí přisuzuje okolí. Mám tedy ráda ženy přirozené a zdravě sebevědomé, schopné partnerské spolupráce bez falešných hrátek.

JAK VYPADÁ VAŠE KANCELÁŘ?

Snažím se, aby se kancelář Sítě pro rodinu více podobala domácímu prostředí než klasické kanceláři. Zároveň musím přiznat, že patřím k „hromádkovým“ lidem, a tak mé místo působí trochu chaoticky. Ve svém chaosu se však poměrně dobře orientuji.

CO NOSÍTE V KABELCE?

Snažím se, abych v kabelce měla vždy poznámkový bloček a tužku. Paměť nestačí a inspirace kolem je tolik!

Kdo vám nejlépe poradil ohledně kariéry a jak?

Největší kariéra jsou mé děti. Jejich potřebami jsem se snažila řídit. Mou osobní kariéru nastartovalo setkání s Alenou Wagnerovou, která mne seznámila s myšlenkou mateřských center.

Rozhovor s Rut Kolínskou čtěte na následující straně →

Svou třináctou komnatu nezamykám

Osobní i profesní život Rut Kolínské se točí kolem mateřství. Není divu, že její motto zní: „Ruka, která hýbe kolébkou, hýbe celým světem.“ I ona se však učila metodou pokus omyl...

Rubrika se jmenuje kariéra. Jakou radu byste dala čtenářkám, aby byly úspěšnější? Sama jsem úvahy o úspěchu nikdy nevedla. Polovinu života jsem žila v totalitním režimu, kde jsem považovala za největší úspěch čestně obstát. Po revoluci jsem se neplánovaně chopila myšlenky mateřských center a to mi přineslo pocit úspěšnosti. Z toho vyplývá má rada: Budme otevřené nečekaným příležitostem a zároveň si stanovme, co považujeme za úspěch a jakou cenu jsme ochotné obětovat.

Myslíte si, že lze skloubit kariéru s péčí o děti a rodinu?

V současné době je velký tlak na matky, aby se vrátily co nejdříve na trh práce. Všem ženám bych přála, aby své rozhodování vedly úhlem potřeb svých dětí. Dětství uteče velmi rychle a nevratně, zatímco kariéra počká. A není to jen ženská otázka, skloubit rodinu a práci se daří lépe, když se do péče o dítě a domácnost podaří zapojit i otce.

Co tedy považujete za svůj největší pracovní úspěch?

Pro mne je nesmírně důležité, že se mi podařilo povzbudit české matky, aby zakládaly mateřská centra, zapojovaly se do komunitního života a kandidovaly v komunálních volbách. A tak veškerá ocenění, která se mi dostala, jako je Žena Evropy 2003, Sociální inovátorka 2005 (Schwabova nadace), zařazení do 25 TOP žen Česka ve veřejné sféře 2015, přijímám zástupně jako ocenění všech aktivních matek. Víze Václava Havla, že bych mohla být českou prezidentkou, by nepadla, kdyby se o přínosu mateřských center nevědělo.

Udělala jste někdy chybu, která vás poučila, dodnes si to pamatujete – a děláte od té doby něco jinak?

Každá chyba mne poučí, ne vždy to znamená, že se jí přístě vyvaruji. A to zejména proto, že jsem „horká krev“ a často vypouštím slova dříve, než je řádně promyslím. Není snadné vyrovnat se se svojí třináctou komnatou, a tak ji nezamykám.

Jaké jste měla rodiče a co si od nich nesete do života?

Rodiče a rodinu, kterou pro nás vytvářeli, považuji kromě víry, kterou mi předali, za ten největší dar, kterého se mi mohlo v životě dostat. Uvědomuji si, že navzdory leckterým situacím, které mne v danou chvíli švaly a které jsem pochopila, až když se mi narodily děti, jsem získala pevné kořeny – a vím, že jistota rodinného zázemí mne provázela mnohými úskalími života.

Máte nějaký oblíbený film? Knihu?

Nepatřím k lidem, kteří mají svá kulturní díla. Na kulturní zážitky mám v poslední době málo času. Ráda se

nechám pohltit dobrými filmy, které reflektují konkrétní dobu a přinášejí poselství k odvaze žít poctivý život. Ráda se ponořím do klasické hudby – pravda, nemusím sentimentální romantismus. Velmi blízký je mi jazz, moravská lidová hudba a vzdálená dechovka. Knihou knih se pro mne stala bible. Avšak trápí mne, že mám málo času na čtení jakýchkoli knih. Četla jsem vždy s nadšením.

Jste členkou kolegia společenského hnutí Minerva a také mentorkou. Proč jste se rozhodla jí být?

Na své životní pouti jsem se často musela

učit metodou pokus omyl. Načerpala jsem mnoho užitečných životních zkušeností, které ráda předám dál těm, kdo o to budou mít zájem. Minerva 21 směřuje k podobným cílům jako Síť pro rodinu, totiž posílit sebevědomí a spolupráci žen. Pozvání do kolegia jsem tak přijala s nadšením i pokorou jako logické pokračování a propojení toho, čemu se po revoluci věnuji. Minerva 21 podobně jako Síť pro rodinu a mateřská centra nabízí nový prostor, kde můžeme sdílet a vzájemně se podporovat. I o tom je koneckonců mentoring, který se pro mne stal novou zkušeností. A není jen o tom, že se dělím o své know-how, ale rovněž i sama od svých svěřenkyň mnoho získám. ■

*Dětství uteče velmi rychle,
zatímco kariéra počká.*